

Cătălina PANAITESCU

O poveste frumoasă ... „Libelula”

În peisajul teatral românesc auzim tot mai des de înființări de companii independente de teatru-dans, de actori păpușari, fundații de *musical*-uri, chiar teatre, ca apoi să aflăm despre falimentul lor, determinat în mare măsură (după cum ne informează mass-media) de lipsa unor finanțatori cu dare de mână. Despre ceea ce urmează să vă povestesc aici nu se știu prea multe, pentru că presa a tratat în fugă contribuția (nu tocmai minoră) a unei companii de animație prezentă în cadrul diferitelor festivaluri din țară: „D'ale Bucureștilor”, „Ziua Europei”, Arlekin, „Serbările Soarelui” și lista ar putea continua.

Teatrul de animație „Libelula” s-a înființat în anul 1999. Povestea a început în 1995, când Emilia Nechita, actriță păpușăreasă, a format o mică trupă de teatru și a început să monteze spectacole de animație pentru copii. A urmat o perioadă de încercare, de adaptare, de asimilare a noi forme de expresivitate ținând cont de condițiile reale ale păpușarilor români în anii '90, precum și de tendințele ce se manifestau la nivel mondial. Participarea la *workshop*-ul ținut în Ungaria de Peter Schumann (întemeitorul celebrei trupe americane de păpuși „Bread & Puppet Theater”), întâlnirea cu această personalitate a fost decisivă pentru Emilia Nechita care a hotărât că nici un efort nu va fi prea mare pentru realizarea propriului teatru echipat cu toate elementele necesare unui atelier de creație păpușăresc. A fost un pariu câștigat și concretizat câțiva ani mai târziu.

Lucru semnificativ este faptul că trupa este alcătuită numai din șapte membri, în majoritate absolvenți ai UNATC, Secția arta actorului mânăitor de păpuși și marionete. Actorii sunt și cei care construiesc păpușile, confecționează costumele, lucrează la scenografia, organizează spectacole, formând o echipă unită, atât pe scenă cât și în afara ei.

În momentul de față, în urma participării la Târgul Internațional de arte vizuale, desfășurat la București anul trecut, trupa de la „Libelula” își prezintă spectacolele săptămânal la Casa de Cultură „Nicolae Bălcescu”. Repertoriul cuprinde dramatizări după basme clasice, povești românești, precum și texte proprii.

O adaptare după celebrul basm, spectacolul *Hänsel și Gretel* combină actoria cu dansul și păpușăria – totul desfășurându-se într-un cadru semnificativ. Dacă cei doi copii părăsiți sunt întruchipați de păpuși, povestitorul și vrăjitoarea sunt interpretate de actori care stărnesc entuziasmul copiilor. Întâmplările sunt redată cu multă candoare (cei mici devenind aliații lui Hänsel și Gretel) și forță actoricească (mai ales când e vorba de vrăjitoare, care se învâрте într-un dans nebun pentru a se face mai frumoasă și mai tânără). Interesantă este scenografia, foarte practică și adaptabilă, care cuprinde nu numai paravanul păpușilor, dar oferă și un spațiu de joc suficient pentru legarea poveștii.

Spectacolele „Libelulei”, deseori desfășurate în spații neconvenționale, au nevoie de un decor adaptabil, ușor de transportat și, în același timp foarte sugestiv. Ele sunt construite de Relu Pene – absolvent al Institutului de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, București – care face față cu brio funcției de scenograf al teatrului.

Aventuri în podul bunicului este un spectacol realizat după un scenariu semnat de Emilia Nechita. Povestea înfățișează două fetițe curajoase care ajung

În podul bunicului (fost magician la circ) și găsesc tot felul de minunății în cufere uitate de vreme. Textul este foarte „teatral”, cu multe răsturnări de situații, surpriza fiind elementul-cheie al scenariului. Spectacolul este dinamic, eroinele trec prin stări emoționale diferite (de la frica de întuneric până la bucuria jocului); ele descoperă bagheta magică a bunicului și așa află de păpușile rătăcite care, ca vrăjite, prind viață și născocesc povești. Sunt forme de teatru în teatru care surprind și bucură tinerii spectatori. Cele două actrițe, Anca Artimon și Adriana Chiriac, își dovedesc cunoașterea abordării rolurilor, prin accentele corect puse și interpretarea susținută până la capăt. Ele alcătuiesc un veritabil cuplu comic într-un joc de-a leapșa sau de-a șoarecele și pisica, în care rolurile se inversează, dând un plus de farmec atmosferei scenice, provocând publicul la optimism și voieșie.

Imagine din *Hansel și Gretel*